

Líbal, Lubomír → Hejdánek, Ladislav

Lubomír Líbal

in: Ladislav Hejdánek, M.L.at — 7. 3. 1964, Praha: samizdat, 1964, n. 4, p. 15-16 ♦ [publication](#)

in: Ladislav Hejdánek, M.L.at — 7. 3. 1964, Praha: samizdat, 1964, č. 4, str. 15-16 ♦ [publikace](#)

♦ korespondence, česky, vznik: 5. 11. 1962

♦ correspondence, Czech, origin: 5. 11. 1962

Dopis ze dne 5. 11. 1962. (Jen jako příloha.)

Křesťanství v sekularisovaném světě

1) Žijeme sice v jiné době než v té, v níž se formulovala křesťanská zvěst. (Doba techniky.) Dříve svět mytologický, dnes odmytologisovaný. Ne však úplně. Dnešní lidstvo a světové ideologie vymýšlejí a žijí v nových mýtech. Zbožnění lidské moudrosti, vědy, práce, moci. Dříve zbožštění přírody, kosmu, panovníků. V obojím je stejné nebezpečí. Dříve stojí proti tvoření model všeho druhu. Kosmická horečka může zaslepit stejně oči lidstva, jako dříve kult. Sebelepší úsilí, technické a hospodářské předpoklady samy od sebe nezmohou nic.

Musí se prolomit hráz zbožštění a z toho plynoucího modlaření. (I komunistická společnost má a bude mít co činit s touto porušeností.) Ap. Pavel realista, když říká „chtění zajisté hotové mám, ale abych činil dobré, toho v sobě nenalézám“. Toto je pravdivější než moderní, materialistický idealismus.

Sekularisovaný svět se nemá čím chlubit. Je plný rozporů, které lidé cítí a prožívají. Křesťanské kerygma se nemá čeho obávat! Smí směle tlumočit tytéž naléhavé pravdy! Je pochopitelné, že je křesťanství musí tlumočit se zřetelem na proměny času. Pozor, abychom s civilním přetlumočováním nevyprázdnili samu zvěst a podstatu křesťanství.

Br. Hejdánek mluví o skleníkovém závětrí chrámů, o vyvětralé křesťanské tradici. Tuto obavu každý pochopí. Kdo dnes zůstává křesťanem (hlavně u nás), nečiní to z tradice. Jde mu o to, že slovo Nazaretského, které nás uvádí u všelikou moudrost, předpokládá obecenství, shromažďování. Křesťané nemohou jednat na svou vlastní pěst ani se chytat jen skupinaření – ať v továrně nebo v užším kroužku mezi svými. Byl by to stejný únik, jako když bychom chtěli před světem utéci do kostela.

Protože se světu podařilo narušit sborovost, vypadá naše křesťanství malátné. (Trpělo, trpí rasovými, třídními, rozumovými i jinými rozdíly.) Nelze slevit, ať je doba jakákoliv, že naše poznání Neviditelného Boha máme prostřednictvím J. Krista. Odnikud jinud. Nelze zakrýt jeho pravé, jedinečné Božství a lidství, ať si svět o nás říká cokoliv.

Nesmíme se bát ani stydět za příslušnost k J. Kristu, ať je svět sebe-hypermoderní! Nelze od církve utíkat, protože je slabá, před světem bezmocná! Je třeba, abych se k ní právě teď hlásil, ať jsem dělník nebo inženýr! Kdo má pochybnosti, že sbor, který se dnes shromažďuje, není obrazem skutečného J. Krista, ale snad odumírající starožitností, je první povinen tomuto sboru pomoci a ne se oddělit. Sloužit a ne jako divák jen kritisovat, nebo se uchýlovat k vlastnímu individualistickému postoji.

Líbal Lubomír